

РЕШЕНИЕ

№ 6277

гр. София, 22.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
закрито заседание на 22.11.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

като разгледа дело номер **11136** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 – 298 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу поканата за доброволно изпълнение с изх. № 12-01-4899/05.09.2012г на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/, като се прави искане за прогласяване на нищожност, евентуално за отмяната ѝ като незаконосъобразна по съображения подробно изложени в жалбата, които могат да се изложат накратко както следва: - наличие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, състоящи се в: - изпълнителното производство не е започнало в съответствие с изискванията на АПК; - поканата за доброволно изпълнение е издадена в нарушение на административнопроизводствените правила; допуснати нарушения на материалния закон: - липса на годно изпълнително основание; - нарушение на изискванията за форма на поканата за доброволно изпълнение.

Ответникът по жалбата, Комисия за регулиране на съобщенията чрез председателя си, изразява становище за неоснователност на жалбата.

При извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, АССГ в настоящия съдебен състав приема следното:

Съгласно чл. 277, ал. 1 от АПК, органът по изпълнението отправя до длъжника поканата за доброволно изпълнение в 14-дневен срок от получаването ѝ. Съдът приема довода на жалбоподателя, че поканата за доброволно изпълнение представлява „действие“ на органа по изпълнение по смисъла на чл. 294 от АПК, което подлежи на обжалване. В действителност, началният момент, от който длъжникът може да направи възражение срещу допустимостта на образуваното изпълнително производство и наличието на

валидно изпълнително основание е връчването на поканата за доброволно изпълнение. В отправената от КРС Покана за доброволно изпълнение на Решение № 1361/31.05.2012 г. е посочено, че в 14-дневен срок, считано от получаване на поканата, [фирма] (М.) следва да изпълни конкретни специфични задължения, наложени на дружеството, в качеството му на предприятие със значително въздействие на пазара на терминиране на гласови повиквания в определено местоположение на индивидуални обществени телефонни мрежи. При неизпълнение на визираните задължения и на основание чл. 287, ал. 1 от АПК, КРС посочва, че ще предприеме действия по налагането на имуществени санкции на М. и съответно глоби на представляващите го лица. АССГ споделя възражението, че М. е пряк адресат на поканата и страна в производството по изпълнение, което обосновава наличието на правен интерес от нейното обжалване по смисъла на чл. 295 от АПК. Съгласно чл. 296, ал. 1 от АПК жалбата се подава чрез органа по изпълнението до административния съд по мястото на изпълнението в 7-дневен срок от извършване на действието, ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призована, а в останалите случаи - от деня на съобщението. Поканата за доброволно изпълнение е получена в М. на 11.09.2012 г., което прави жалбата подадена в срок. Предвид гореизложеното, АССГ приема, че жалбата е допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Въз основа на представените доказателства по преписката и предвид становищата на страните, АССГ прави следните изводи от фактическа и правна страна:

На първо място се претендира, че в случая КРС е орган по изпълнението, който следва да се произнесе с нарочно постановление за образуване на изпълнителното производство. Поканата за доброволно изпълнение не слагала началото на производството по изпълнението. Съгласно чл. 22 ал.1 от ЗЕС, КРС била колективен орган, който при осъществяване на своите правомощия се произнасял с мотивирани решения – чл. 35 ал.1 от ЗЕС. Твърди се, че орган по изпълнението е КРС, а не нейният председател, като производството следвало да започне с решение на КРС във формата на постановление за образуване на изпълнителното производство. Към поканата за доброволно изпълнение било приложено заверено копие от Протоколно решение № 20 от 23.08.2012г на КРС. Същото обаче не било придружено от протокол от заседанието на Комисията, проведено на 23.08.2012г. Жалбоподателят се бил запознал със същия протокол от интернет страницата на КРС и установил, че липсвала точка от дневния ред за образуване на изпълнително производство по реда на АПК срещу М. за изпълнение на решение № 1361/31.05.2012г на КРС, както и воля на органа за изпращане на покана за доброволно изпълнение. АССГ в настоящия съдебен състав не споделя изводите на жалбоподателя за наличието на соченото погоре нарушение на административнопроизводствените правила, касаещо образуване на изпълнително производство.

Видно от текста на приложената като доказателство по делото покана за доброволно изпълнение, към нея е приложено копие от Протоколно решение № 20/23.08.2012г на КРС. АССГ приема, че КРС не е задължена да изпраща на задълженото лице копия от пълния текст на протокола от заседание на КРС, проведено на 23.08.2012г; още повече, че същият протокол е публикуван на интернет страницата на КРС, като публикувана е и информация за дневния ред на заседанията. По делото е приложено като доказателство копие от същия протокол – л. 20 по делото – Протокол №

49/23.08.2012г . По т.5 от раздел Б на дневния ред е посочен доклад относно изпълнение на решение № 1361 и 1362 от 31.05.2012г. Взето е решение за приемане на доклада, като е изписано, че същият касае изпълнение на посочените решения на КРС. Видно от текста на приложената към поканата извадка от протокола, КРС е взела решение № 20 от 23.08.2012г, с което на основание чл. 276 ал.1 от АПК започва изпълнително производство срещу М. за изпълнение на задължения, произтичащи от решение № 1361/31.05.2012г на КРС , като задълженията са изчерпателно изписани в решението. Съгласно текста на същото решение, на председателя на КРС се възлага да се изпрати покана за доброволно изпълнение на описаните в решението задължения. Съдът приема възражението на КРС, че поканата за доброволно изпълнение е изпратена въз основа на приетото решение № 20 от 23.08.2012г на КРС от надлежно оправомощено лице със соченото решение. Съдът не приема възражението на М., че за започване на изпълнението срещу дружеството е било необходимо издаване на постановление за започване на изпълнителното производство от органа по изпълнение. Съгласно чл. 276 ал.1 от АПК, изпълнението започва служебно по инициатива на органа, който е издал или е трябвало да издаде административния акт. Наличието на решение на колективния орган – КРС /която се произнася с решения/, с което се взема решение за започване на изпълнително производство срещу М. за изпълнение на задължения на последното , произтичащи от решение № 1361/31.05.2012г е валиден акт на органа по изпълнение, с който се слага начало на изпълнителното производство.

По направените възражения на формата за изпратената покана, съдът приема следното: Според оспорващия, поканата за доброволно изпълнение е следвало да бъде приета с решение на КРС и да бъде подписана от нейния председател и главен секретар, което не било сторено. АССГ в настоящия съдебен състав не споделя това възражение на жалбоподателя. В тази насока споделя изводите на ответника, че посочените изисквания за форма са приложими към решенията на КРС - индивидуални или общи административни актове, но не и спрямо актовете в рамките на изпълнителното производство. За реквизитите на поканата за доброволно изпълнение се прилага чл. 277, ал. 2 от АПК, който не поставя подобни изисквания. По отношение на наличието на доказателства за колективната воля на КРС е приложено взетото решение № 20/23.08.2012г , въз основа на което е изпратена поканата за доброволно изпълнение. При извършена проверка, съдът констатира, че поканата за доброволно изпълнение съдържа реквизитите по чл. 277 ал.2 от АПК.

Предвид гореизложеното, АССГ приема, че изпълнителният орган КРС е спазил предвидения ред за започване на изпълнително производство, както и реда за вземане на решение за изпращане на поканата за доброволно изпълнение. Последната е във валидна писмена форма , съдържа законовоопределените реквизити.

По направените възражения за допуснати нарушения на материалния закон:

Според жалбоподателя, липсва годно изпълнително основание, тъй като допуснатото от КРС предварително изпълнение е предмет на съдебен спор. АССГ в настоящия съдебен състав не споделя възраженията на жалбоподателя в тази насока: Чл. 268 ал.1 от АПК посочва кои са изпълнителните основания по този кодекс. Съдът приема за неоснователно твърдението, че след като М. е подало жалба срещу Решение № 1361/2012 г., е необходимо да се изчака произнасянето на съда по същата. Съгласно чл. 60, ал. 5 от АПК жалбата срещу разпореждането за предварително изпълнение не спира изпълнението, освен ако съдът не постанови друго. С оглед на това Решение №

1361/2012 г. е изпълнително основание по смисъла на чл. 268 от АПК. Съгласно чл. 297, ал.4 от АПК подаването на жалбата не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаването ѝ. По делото не са представени доказателства за спиране от съда на допуснато предварително изпълнение на акта сочен като изпълнително основание. По делото не са представени доказателства и за спиране на изпълнението на действието на органа по изпълнение. Индивидуалните административни актове, подлежащи на предварително изпълнение са изпълнителни основания по чл. 268 т.1 от АПК.

По отношение на направеното възражение за изпълнение на задълженията по решение № 1361/31.05.2012г. към датата на изпращане на поканата, АССГ приема следното: Сочените от М. писма в действителност указват , че предприятието няма намерение да изпълни задълженията си, като изтъква различни причини, които са свързани с подадените от М. жалби. В хода на настоящото производство жалбоподателят не представя доказателства за изпълнение на тези си задължения, произтичащи от цитираното погоре решение на КРС.

В тази насока съдът споделя възражението на ответника, че по силата на чл. 158 от ЗЕС Предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи, има право, а когато е налице искане от друго предприятие - и задължение, да договаря взаимно свързване на мрежите си за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги и осигуряване на оперативна съвместимост между услугите. Съгласно наложеното специфично задължение за достъп, М. е длъжно да води добросъвестно преговори и да сключи договор за терминиране на повиквания в мрежата си с всяко предприятие, което иска такъв достъп, и реално да предостави терминиране национални и международни повиквания. Задължението за достъп изисква реално предоставяне на достъп с оглед осигуряване на взаимно свързване за предоставяне на услугата терминиране на гласови повиквания без поставяне на ограничения в зависимост от произхода на повикванията, които могат да бъдат терминирани в мрежата на М-Т., а не само изпращане на предложение до контрахентите за изменение на договорите за взаимно свързване с оглед въвеждане на ценовите ограничения за терминиране.

Според съда, в случая не следва да се поставят на обсъждане основанията за спиране или прекратяване на изпълнителното производство, тъй като спорът касае поканата за доброволно изпълнение, а от страна на длъжника няма данни да са подавани молби за спиране или прекратяване на изпълнителното производство поради изпълнение или поради фактическа или правна невъзможност за изпълнение.

Издаването и обжалването на административен акт , с който се тълкува друг административен акт по никакъв начин не влияе върху процедурата по образуване на изпълнително производство и изпращането на покана за доброволно изпълнение. В тази насока са приложими и изводите на съда относно мотивите касаещи спиране и прекратяване на изпълнителното производство.

Съдът намира за неотнормисими останалите спорове между страните, за които са изложени многословни възражения в жалбата и становището на ответника.

Спорът касае законосъобразността на изпратената покана за доброволно изпълнение и няма за цел да ревизира влезли в сила актове на КРС и ВАС. Ако жалбоподателят претендира да е изпълнил задълженията си по влязъл в сила акт, подлежащ на предварително изпълнение, то същият може да направи искане до органа по изпълнение за прекратяване на изпълнителното производство, по която молба органът

на изпълнение дължи нарочно произнасяне. Към датата на образуване на изпълнителното производство няма надлежни доказателства, от които да се установява изпълнението на задълженията по влязлото в сила решение на КРС. Ако жалбоподателят претендира невъзможност за изпълнение на задълженията по влязъл в сила акт, то основанията за тази невъзможност следва да стоят извън законосъобразността на възложените задължения. В противен случай се цели ревизиране на влязъл в сила акт в рамките на изпълнителното производство пред съд, който няма компетентност да се произнесе в тази насока и по ред, който не позволява такова ревизиране.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че жалбата на [фирма] [населено място] срещу покана за доброволно изпълнение с изх. № 12-01-4899/05.09.2012г на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/ следва да бъде отхвърлена като неоснователна, поради което и на основание чл. 298 от АПК АССГ в настоящия състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] [населено място] срещу покана за доброволно изпълнение с изх. № 12-01-4899/05.09.2012г на Комисия за регулиране на съобщенията.

Решението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: